

РЕШЕНИЕ

№ 451

гр. София, 27.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11099** по описа за **2021** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба вх. № 38578 от 05.11.2021 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 21049360 от 20.10.2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, чрез старши юрисконсулт К. Р. срещу решение от 10.09.2021 г., постановено по НАХД № 14828 по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение /НО/, 20 - ти състав за 2020 година, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 26 – X – 87 от 01.10.2020 г., издадено от касатора, с което на [фирма], представлявано от управителя М. А. Г., е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 500 лева, на основание чл. 110, ал. 2 от Закона за хазарта (ЗХ), за нарушение на чл. 45, ал. 3 от ЗХ.

В касационната жалба се излагат доводи за наличие на основания за отмяна на съдебното решение като незаконосъобразно и неправилно. Инвокират се доводи, че неправилно въззивният съд е приел, че АУАН е издаден в нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН, като не е взето предвид, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 34, ал.2 от същия закон защото става въпрос за административно нарушение на нормативен акт, уреждащ хазартната дейност и в този случай АУН А следва да бъде издаден в 6

месечен срок от откриването на нарушителя и ако не са изтекли повече от пет години от извършването на нарушението. Оспорва се изводът на районния съд, че административното нарушение, за което е наказано дружеството, е несъставомерно, като отново се акцентира, че не става въпрос за евакуационен вход, съгласно противопожарните изисквания, а за вход към игралната зала и се акцентира, че задължението по чл. 45, ал.3 от ЗХ се отнася за всички входове. Касаторът не е съгласен и обстоятелството, че предходната инстанция е направила изводи за приложимост на института на чл. 28 от ЗАНН. В съдебно заседание, касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по делото – [фирма], редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., счита жалбата за неоснователна и недоказана, поради което предлага да бъде отхвърлена.

Административен съд София – град, 4 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: На основание Заповед № П – 411 от 18.11.2019 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта (ДКХ) на 19.11.2019 г. е извършена проверка на игрална зала с адрес [населено място], [улица] до [жилищен адрес] в която се организират хазартни игри с игрални автомати, въз основа на Удостоверение за издаден лиценз № 000030 – 12689 от 04.11.2019 г. на ДКХ, издадено на [фирма], понастоящем [фирма] с Удостоверение за издаден лиценз № 000030 – 1103 от 04.02.2020 г. В хода на проверката е констатирано, че игралната зала има два входа за посетители. В непосредствена близост до един от входовете на игралната зала е установено, че не е поставено на видно място информационно табло, на което са посочени забраните по чл. 45, ал.2, т.1,2,3 и 4 от ЗХ, а именно: в игралните зали не се допуска присъствието на лица ненавършили 18 – годишна възраст; униформени, с изключение на тези, които присъстват по служба; въоръжени, с изключение на тези, които присъстват по служба и длъжността им го изисква; без документи, удостоверяващи тяхната самоличност.

Свидетелят Р. Ц. Б., заемаща длъжността „началник отдел“ в „Контролна дейност“ в дирекция „Лицензионна и контролна дейност“ в ДКХ, съставила АУАН № 047 от 05.05.2020 г., връчен на пълномощник на дружеството, което в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН не е депозирало своето възражение.

Въз основа на АУАН е издадено атакуваното наказателно постановление, в което е посочено, че [фирма] за извършено нарушение на чл. 45, ал.3 от ЗХ, се налага административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500,00 в. на основание чл. 110 ал.2 от ЗХ.

Касационната жалба, подадена от изпълнителния директор на НАП е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява основателна.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС е установил, че както АУАН, така и НП са съставени, респективно издадени от оправомощени за това длъжностни лица, в рамките на определената им компетентност. За да отмени НП, съдът е посочил, че е

допуснато нарушение на чл. 34, ал.1 от ЗАНН с оглед спазване на срока за издаването на акта от установяване на нарушителя, приема, че в случая може да се приложи института на „маловажния случай” по чл. 28 от ЗАНН и не на последно място се аргументира, че диспозитивът на НП не съдържа всички съставомерни обективни елементи, а само е изложена фактическа обстановка, в която обаче не са посочени фактически обстоятелства, обективно очертаващи твърдяното нарушение.

Тези изводи на въззивната инстанция са неправилни и това е довело до постановяването на един незаконосъобразен съдебен акт, в който съдът се е ограничил единствено и само до търсеното на някакви процесуални нарушения в хода административно наказателното производство, свързани с издаването на НП, но не и да изрази мотиви относно съставомерността на административното нарушение, за което е санкциониран касационния ответник.

Районният съд неправилно се е позовал на чл. 34, ал.1 от ЗАНН, която не е приложима по отношение на административните нарушения в областта на хазарта, по отношение на които се прилага разпоредбата на чл.34, ал.2 за съставяне на АУАН. Срокът е 6 месечен и в случая я спазен, тъй като нарушителят е установен на 19.11.2019 г. по време на извършената проверка в обекта, а акта е издаден на 05.05.2020 г.

На следващо място, неправилно въззивната инстанция е приложила разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, като е приела, че случаят е маловажен, но без да изложи конкретни мотиви в тази връзка и не става ясно как е достигнала до този извод, защото в мотивите на съдебния акт не се съдържа изследване на съставомерността на процесното нарушение.

Не на последно място, касационната инстанция установи, че бланкетно, повърхностно и несвързано районният съд се е опитал да аргументира неправилното изписване на диспозитива на НП, от което не става ясно каква е волята на съдебния състав.

По тези съображения и с оглед на факта, че предходната съдебна инстанция не е изложила никакви аргументи относно административното нарушение, за което е санкционирано дружеството [фирма], контролно – отменителната инстанция е възпрепятствана да осъществи правомощията си като такава.

По тези съображения решение от 10.09.2021 г., постановено по адм дело № 14828 по описа за 2020 г. на СРС, НО, 20 – ти състав следва да се отмени като издадено при съществено нарушение на процесуалните правила и делото да се върне на друг съдебен състав от същия съд, който при разглеждането на спора да изложи конкретни мотиви относно дали е извършено вмененото с НП административно нарушение.

При този изход на спора на касатора не следва да се присъдят поисканите разноски, тъй като това следва да направи СРС при постановяването на своя акт, като се произнесе по тях на основание чл. 226, ал.3 от АПК.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал.2 връзка чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, Административен съд София – град, 4 – ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 10.09.2021 г., на Софийски районен съд, НО, 20 състав, постановено по НАХД № 14828/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.